

ISZÚNYOG

Bzzzz... Döngdög - aztán csend.

A leszállási engedélyt megadom. Mintavételezés!

Csak halkán, fiúk, nehogy meghalljanak titeket!

Olyan szép ez az este, nem, Gizike?

Ahogy suhognak a fák, ciripelnek a
prűcskők...

Mit szerencsétlenkednek odalent! Ilyen bénán
landolni! A végén még idejekorán észreveszik
magukat.

... zümmögnek a ... tudomisénmik...

Figyel, Gizike?

Tömlőt leengedni! Szivattyú?

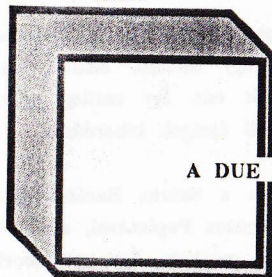
Megvan? Hát akkor...

Tudja, én tisztelem a Természetet, azt
az állandó véres harcot, amit a legkisebb
élőlények is nap mint nap folytatnak,
hogy a gyermekeiket fel tudják nevelni.
Gizike, én úgy szeretnék magácskával
mélylélektanilag elmélyülni, mert maga
egy olyan kis...

döfjük bele, emberek!

... kurva szúnyog!!!

Hááá

Lucky Lap

A DUE XI. rádiós és újságíró szaktáborának kiadványa

Kiadja a Lucky Team

Lakitelek, 1992. július 13.

Szerkesztő: Meló Sándor

Munkatársak: Báldy Péter, Barok Tamás, Benő Attila, Hegyesi Ákos, Katona Huba,
Kovács Lóránt, Kristály Lehel, Laczó Csaba, Markó Bálint, Nagy Tímea, Szabó Zoltán

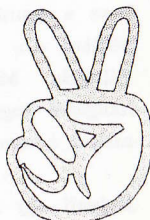
Segítők: Báthory Gábor, Bódi Zoltán, Szilágyi Árpád

Grafika: Sára Éva

Műszaki szerkesztő: Czinszky Gábor

A DUE címe: 1148 Budapest, Őrs vezér tér 11.

Tel: 164-7977

8.
KOPY
Texoft
DUE

LUCKY LAP

1992. július 13.

LUCKY
TEAM
LAPJA

Csónaktúra
3.old.

A szív
mélyéről
7.old.

Aludni szeretnék
5.old.

Mondj valamit,
mindegy, hogy mit.
8.old.

A világ változott
meg ennyire.
10.old.

Tartalom

Hírek

2. old.

Csónaktúra

Napi program

3. old.

Leányháló

4. old.

Fiúháló

5. old.

Körkérdés

6. old.

Intimi

7. old.

Jegyzetek, vers

8. old.

Vártúráim

9. old.

Német Alajos
interjú, Jegyzet

10. old.

Hírek

11. old.

Sport, Iszonyog

12. old.

A tábor vezetőségének hűtő-szekrényénél van általában a legnagyobb rendetlenség - állította a takarítóasztosony, miután a stúdióépületben tegnap megkezdte munkáját.

A déli krónikánkban elhangzott hírdetek után számos elkeseredett tárgy megtalálta gazdáját. Megkerült tegnap Báldy Péter tolla, Dezsőke. A nagy találkozásra a lányhálóban került sor, s prózai pofonözönnel záródott, melynek áldozata 8 napon túl gyógyuló betétcsérére szorult.

A tábor környékén sok az egér. A Genius Mouse - Mezel mouse csúcstalálkozóra semleges területen, a Pagodában kerül sor. Megfigyelők szerint beláthatatlan következményei lennének, ha az Egérmaffia beférkőzne a számítógépes rendszerekbe.

Értesüléseink szerint ma reggel elhagyták táborunkat a jugoszláv menekültek, tehát megszűnik a takarítás. Egyesek szerint ezért fog elszemetesedni a flú-épület.

A ping-pong verseny első fordulójában Tomszer Miklós 2-1-re győzött Wintermanter Péterrel szemben.

Denevérhez hasonló életmódot folytat a tábor több tagja. Megyeri Tibor és Serfőző Zsolt 10-től 18 óráig aludt az éjszakai lapszerkesztés után. Zsolt 17h 10-kor ébredve rövid nyilatkozatot tett, miszerint még 50 perc mindig hiányzik a napi nyolc órai alvásigényéhez.

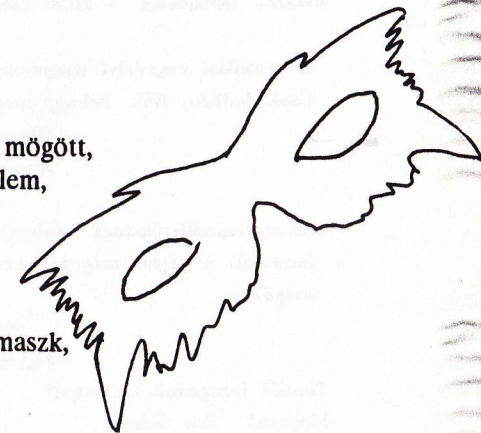
Mascarade

Olyan volt, mint tiszta nyári égbolt.
Szunnyadó vágyak gyúltak a maskara mögött,
Kacagó villámként csapott be a szerelem,
Úgy suhant el a néma álmok fölött.

Lengő szárnyú függönyön átnézve
keresve sikolt a mosolygás.
Vakított, égett, kínozott és vérzett a maszk,
Mikor tépte a láng folyvást.

És egyszer eltűnt... Október alkonyán
köddé váltak a vágyak,
- A falióra ötöt ütött éppen,
Csak egy álarc parázslott a hamu tengerében.

Nagy Tímea

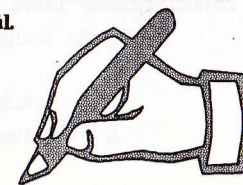

Néhány táborlakó a foglalkozások, illetve a munka közben is elcsúszik már, például Ács Gábor montírozás közben. Pállinkás Mariannat Németh Alajost hallgatva ragadta magával az álom, amelyet hangos horkolás is jelzett.

Hajnali egy órakor ért véget a Nagy Tábort Vetélkedő. A versenyből a Pogány Gyuri vezette 1. csapat került ki győztesen egy pont előnnyel a Balázs Géza vezette 2. csapat előtt. Az NTV végül is egy Nagy Tábort Palacsintázással ért véget.

Pogány György magával hozta kedvenc sporteszközét, egy biciklit, amivel naponta egy órát edz. Így esetleg gyorsíthatja a reggeli újságok kihordását.

Tegnap délután a Szürke Barátok játszottak a Lórugásos Pogácsával, ahol 7-1-es győzelmet arattak. Így a tábori bajnokság mostani ranglétráján a Szürke Barátok állnak az élen veretlenül.

Tegnap délután táborunkba érkezett a Bikini együttes vezetője, Németh Alajos, akivel az alábbi interjú készült:

- Hány helyen mondtad el azokat a mélyenszántó gondolatokat, amelyeket vasárnap délután hallottunk?
- Mindig elmondom, de az emberekről általában lepereg.
- Csinálsz valami mást a zenélésen kívül?
- Igen, nevelem a gyermekem, ami a zenélésnél sokkal fontosabb és nehezebb. Azért, mert el kell érni, hogy a gyerekek legyen képe a világról és ne higgye el azt a sok hülyeséget, amit az iskolában tanítanak.
- Miben hiszel?
- Abban, hogy az emberi élet nem véges és később egy másik testben újjászületik. Ez azonban nem ok arra, hogy ezt az életemet elkótyavetyéljem, hanem inkább arra, hogy minél több jót csináljak az emberiségnek.
- Milyen vallású vagy?
- Katolikusnak kereszteltek, de nem tudtam betartani az egyház követelményeit.
- Mi a véleményed a táborban folyó tevékenységről?
- Ez egy csodálatos dolog, csak azt sajnálom, hogy kevesen vagytok. Azt szeretném, ha több százan, ezren lennétek. Szerintem ez olyan probléma, amire illene, ha a kormány is odafigyelne egy kicsit, mert a jövő újságíróiról és rádiósairól van szó.

Mi változott?

Azt hallottam, rendőr lett. Először biztosra vettem, másról beszélnek, de én tévedtem. Ő., akit örök lázadóként, minden rend megváltoztathatatlan ellenségeként ismertem meg, ennyire megváltozott volna? Ő., aki megmutatta, milyen más tud lenni a világ a nem, mindenki által elfogadott szemmel nézve? Kicsit becsapottnak érzem magam. Mi lett azokkal a gondolatokkal, amikből éltünk? Mi lett azokkal a barátokkal, akikben bízunk, akik után mentünk? Hisz eddig olyan biztos volt minden! Eszembe sem jutott kételkedni, elfogadtam azt, amit az élet adott úgy, ahogy adni tudta. Nem kritizálásra, hanem a problémák megoldására rendezkedtem be. És így jó is volt. Ha zenét hallgattam, akkor elfogadtam a hangulatát, igyekeztem felfogni és megérteni a szövegeit, és eszembe sem jutott, hogy ez esetleg valami másnak az álcája. Hittem... Hittem és nem éreztem magam bábnak. Tettem a dolgomat úgy, ahogy én jónak láttam. Mi történik itt? A világ változott meg ennyire? Vagy én nőtem fel hirtelen? De - lehet, hogy nemcsak én érzem felborultnak a világot?

Laczó Csaba

A mai túra

Ma 11 és 15 óra között csónaktúrára indul a DUE tábor, az ebéd kihagyásával. A szabadstrand melletti csónakkölcsonzóból indulva felfedezzük a 7 kilométeres Holt-Tisza egy részét. Balázs Géza szerint esetleg egy „títokra” is fényt deríthetünk: valóban összeér-e az U alakú holtág. A kirándulást rövidebb-hosszabb megállások szakítják meg, hogy kipihenhessük az evezés fáradalmait.

Idén, a tavalyival ellentétben ugyan egy hosszabb, nappali túrát teszünk, szinte mindenki nagyon várja már.

Azok közül, akik tavaly is voltak, többeknek van olyan élményük, hogy vizesek lettek, vagy majdnem beleestek a vízbe.

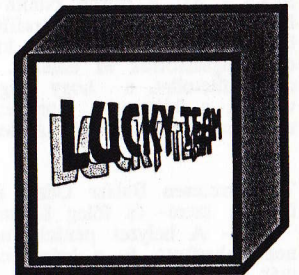
A hosszú kirándulás alatt nem kell attól félni, hogy a csónakok elsüllyednek, hiszen a kölcsönző járművei tökéletes állapotban vannak. Ha váletlenül mégis víz kerülne a hajókba, akkor sincs baj, mert vízmerőket is viszünk magunkkal.

Reméljük, hogy ezt a remek programot nem fogja elmosni az eső. Ez esetben ugyanis ez a rendezvény elmarad.

Napi Program

1992 július 13. hétfő

- 9.00 Ébresztő
- 9.30 Villásreggeli
- 11.00 Csónakázás
- 17.00 Futball-meccs (Lucky Team-Sunshine)
- 18.00 Vacsora (meleg) -- hideg meggyeletes, rizs, fasírozott
- 19.00 Számháború
- 21.00 Hangjáték, gitározás
- 23.00 Takarodó

Legyen tisztaság!

Tömény rendetlenség. Bemegyek a leányhálóba, a szobákba, és szemet gyönyörködtető harmónikus ruha-, ételmaradék és szemétkupacok fogadnak. A folyósón sincs sokkal jobb helyzet.

Az étkező felé vezető úton találkoztam Szekeres Kattival és Pap Bernadettével. Őket kérdeztem arról, hogy ki a hibás a leányhálóban uralkodó állapotokért.

kupleráj, az van”

Szekeres Kati: - Hát van, amiben mi. Valaki például otthagya a mosdó szélén a fülpiszkálóját, meg ilyen apróságok, de például rossz a szobánknak az ajtaja, nem lehet bezárni, tehát mindig kinyílik, s most már kiraktunk egy cédulát, hogy legyenek kedvesek behajtani, mert ihletés meg alvás közben nem túl előnyös. Kupleráj, az van.

Pap Bernadette: - Például tele van a mosdó hajjal, és az halálra idegesít. Szóval valaki fésülködik, és nem hogy eltakarítaná a haját, hanem ott hagyja, s egy idő után szabályszerű hajkupacok vannak ott.

Sz. K.: - Fúj!

Riporter: - És a kossal mi a helyzet?

P. B.: - Az hogy állandóan tele vannak a kukáink, és senki nem üríti ki őket, szóval...

Sz. K.: - Már kicsorog belőlük a szemet.

P. B.: - Igen, de én már kivettem egy kukát. Szóval csordultig van már, és senkit sem zavar, elegünk volt már belőle. Most például jó, hogy jött a takarítónő, mert kétcentis por volt mindenhol, szóval szabályszerűen kosz volt, és söprű meg nincs a környéken.

„valy is a lányokat szidták”

R.: - Általában a fiúkkal szokott zúr és rendetlenség lenni. Most pedig nálatok van...

P. B.: - Nem, ez tavaly is ugyanígy volt, hiszen akkor is a lányokat szidták. Ez azért van, mert a férfiak elfogultak.

R.: - És a Graffitigyűjtemény kinek az ötlete volt?

Sz.K.: - Azt a Bernó találta ki...

P.B.: - Én imádom a Graffitiket, szóval megszállottan gyűjtöm őket. És mivel állandóan bejön a fény a folyósóról, kitaláltam, hogy kérjünk Sára Évától egy barna csomagolópapírt és beragasztottuk az ablakot. Aztán rájöttünk, hogy ez így túl snassz. Ezért kértem négy darab filctollat, s hogy elég forgalmas a szobánk, mondtam, hogy aki arra jár, írjon rá valamit, s felírtam a tetejére: Graffitik. Most tele van. Például: Az iskola nem kocsmá, hogy mindennap odajárjunk.” A lexebb öröm a Söröm.”

Természetesen Balázs Gézát is megkérdeztem a dologról, hiszen ő ott lakik a leányhálóban, így hát szem- és főleg fültanúja mindennek, ami ott történik.

B.G.: - A helyzet péntek reggel volt igazán vészes, amikor a takarítónéni vagy három napig nem takarított, és a leányvédecében gyűlt fel olyan szeméthalom, hogy bemenni nem lehetett már tőle. Ma is takarítottak, tegnap is, most már nem olyan rettenetes.

R.: - Nem találd azt furcsának, hogy általában a fiúkkal van a zúr, most pedig a leányokkal van baj?

B.G.: - Nagyon furcsának tartom, mert ugyanannyi fiú van a táborban, mint lány. Rádásul a lányok nagyobb teret kaptak és ennek ellenére az ember azt tapasztalja, hogy itt nagyobb a szemet. Lehet, hogy olyan lányok jöttek itt össze, akik nem igazán szeretik a rendet.

Markó Bálint

Vártúrám

Volt olyan idő, amikor félték az emberek. Villámtól, mennydörgéstől, állatüvöltéstől. Azóta sok minden változott. Az emberek inkább emberektől kezdtek félni. Így került sor várépítésre.

En a várurakat régebben óriás termetű, nagyhasú embereknek képzeltem, akik nehéz gyűrűkkel megrakott, dagadt ujjai egy intésével küldték karóra jó és deli vitézek fejét. Persze ez a kép is változott nálam. A folyamat ott kezdődött, mikor - talán kilencévesen - elvittek egy elbűvölő nevű helyre, már a név is megfogott - Pogányvár. Ugyan látványos külalakja nem volt ennek a babonavilágba visszavezető nevű várnak, helyesebben csak kövek hevertek szerteszét azon a helyen, nehezen felismerhető falmaradványok, színes cserepek.

Innen az indíttatás, azóta több várat, várkastélyt látogattam, fényképeztem, könyveket olvastam velük kapcsolatban. Valami megfoghatatlan érzés kap el, mikor belépsz a romos falak közé - hozzá kell tennem, Erdélyben rengeteg vár, várkastély van. Ezeknek, joggal állíthatom, kilencven százaléka romos, illetve lerobbant állapotban. XVII. századi leltárokat néztem át, amelyek udvarházakról, kastélyokról készültek, pusztá adatok öi-hat oldalon keresztül, kezdve így,

ajtó jó kemény bikkfából, két vaspánttal, végükön lakat bent két ölnyi hosszú ülésre való falóca kőből rakott tűzhely vaskondérral...”

és így tovább, fzes, archaikus nyelven.

Apróságok, de végül ebből alakul ki egy átfogóbb kép, mondjuk egy zajos életű várudvarról, kenderinges katonákkal, gőgös várkapitányokkal, fázó strázsákkal a vártán hideg éjszakában, vagy (és inkább ez hangsúlyozandó ki) egészséges, színes forgatag, bibliofil várúr, aki saját költségén állít nyomdát otthonában már 1913-ban, kastélya köré bástyákat is csak építészeti remekként emel, korántsem védelmi célokból.

Várkastélyok után böngészve találtam rengeteg pozitív példát a múltban, emberek példáját, akik nem gőgből és parancsolási vágyból húztak falakat maguk elé, hanem a művészetek egyik remek ágát, az építészetet szolgálva, benne gyönyörű leve. Így készültek címeres várfalak, kőből virágosra faragott ajtókeretek, domborművek, árkados folyosók.

Szabó Zoltán

BESZÉLGETÉS

Arra kértél, beszéljünk. Hát leültem veled a filagóriába. BESZÉLGETNI.

- Miről akarsz velem beszélgetni? - kérdeztem meg, márcsak azért is, mert valóban meglepett kívánságod.

- Mondj valamit! Mindegy, hogy mit, csak rólad szóljon!

Érdekes, eddig csak erre vágytam, hogy valaki beszélgetni akarjon velem. S most mégis olyan furcsa az egész. Egyáltalán, mi szól rólam? Szól-e rólam valami?

Pár vérköpéses vers, néhány nyögve szült irkálmány. Valóban ez lennék én? Tényleg, ki vagyok?

Itt ülsz mellettem egy koszos laticelen, s beszélgetni akarsz.

Valahogy elkezdek beszélni, de nem érzem azt, hogy valóban

BESZÉLGETÜNK.

Nem is értem miért nem tudok őszinte lenni. Pedig szeretnék. Tudod, ha az embert átverik párszor, bizalmatlanná válik. Ha az ember elárulja magát, megmutatja hibáit, védtelenné válik.

Soha nem leszek teljesen védtelen. Senkinek.

- És tudod, - mondom elgondolkodva - az ember eredendően magányos. Magának való.

Soha nem értettem meg, s nem is akarom megérteni azokat akik azt állítják, igazán tartoznak valahová. Az emberek hazugok, és önmagukat csapják be szépnek tűnő hazugságaikkal.

Mert BESZÉLGETNI csak önmagában tud igazán az emgber.

Azért köszönöm, hogy megpróbáltad.

-ánd-

Összerobbanás

csókod szüli a Napot,
ajkadtól lángalobbanok,
szemedben felhők ringanak
könnyedből lesznek a tengerek,
hajadból pitymall a kikelet
kezemen földszagot érzek, testedből
fák fakadnak
homlokomon csillagok égnek
ereimben világok robbannak
meggyúltál s én is meggyúlok

- most már nem halaszthatjuk tovább a végső big bang-et
szoríts hát magadhoz kedvesem
csókolj meg utoljára s ölelj
a Teremtésbe.

Markó Bálint

Aludni szeretnék!

Álmatlanul ülsz az ágyadon és figyeled a mozgást az ajtón kívül. Egyszer csak valaki felrántja az ajtót, majd belép a szobába. Felgyújtja a villanyt és nekifog az ágyazáshoz. Ekorra már az egész háló felébred. A többiek ráfordulnak a bejövőre...

Biztosan mindenkinek ismerős ez a jelenet. Éjjelről-éjjelre élhetünk át hasonlókat. A hálóban, ahol néhány sráccal, beszélgettem, otthonos rendetlenség volt. Az ágyakon vizes törölközők száradtak, fürdőkabátok lógtak le.

- Zavar benneteket, ha valaki éjjel bejön a szobátokba?
- Engem nem szokott zavarni a dolog, mivel fél három körül én már olyan állapotban vagyok, hogy pillanatok alatt elalszom - válaszolta Németh László.
- Engem viszont idegesít, amikor valaki belép a szobába és felgyújtja a villanyt - mondott ellent hirtelen Tarcali Géza, miközben gitárját pengette. - Ha már egyszer valaki későn fekszik le, ügveljen arra, hogy ne ébressze fel a többieket.
- Tudod, négy körül már nincsen nagy mászkálás, úgyhogy ez számomra nem zavaró tényező
- vetette közbe Nagy Gábor.

- Ti mit tesztek azért, hogy ne ébresszétek fel a már alvókat?
- Nem szoktam felgyújtani a villanyt. Rám még sohasem panaszkodtak, hogy valakit is felébresztettem volna - mondta igen meggyőzően Géza.
- Mint a macska, úgy szoktam lopakodni az ágyam felé - nevetett Tóth Lajos. Ezen a ponton egy kicsit félbe kellett hogy szakítsuk a beszélgetést mert megszólalt a hirdetés jelző szignál. Ez is azt mutatja, hogy műsoridőn kívül sincs csend a szobában. Rövid hallgatás után folytattam a kérdezősködést.

- Szokatok veszekedni azokkal, akik felkeltenek benneteket?
- Eddig egyszer fordult velem elő ilyen. Akkor a bejövőkre rászóltam: Csendesebben, mert két óra van és aludni szeretnék! - válaszolta Laci és elnyomott egy ástást.
- Reggel hatkor szoktak kelteni a menekültek, mivel ekkor kezdik a takarítást. Ilyenkor állandóan csoszognak - panaszkodott Géza.
- Engem csak az emeletes ágy nyirkorgása szokott felébreszteni. Egyébként csak ez az egy dolog, ami felébreszt, de mindig sikerül gyorsan visszaaludnom - mondta Gábor az egyik ágyának támaszkodva.

Ebből a néhány válaszból is kiderül, hogy milyen sok mindenre kell figyelned esténként a fiú hálóban. Ha lehet ne csapj zajt, ne szöszmötölj úgy, hogy mindenki felébredjen. És végül: hogyha belépsz a szobába, ne nyulj rögtön a villanykapcsolóhoz. Gondolj azokra is, akik éjjel újságot, rádióműsort csináltak, vagy egyszerűen álmosak és aludni szeretnének.

Barok Tamás

Félidő

Félidei vélemények a táborról:

Réti Géza: Tavaly nem voltam, de a vezetőség beharangozója szerint keményebbnek képzeltem a tábort. Lehet, hogy ha tegnap kérdezted volna a véleményemet, miközben az újságot készítettük más mondok, de most itt döglök az ágyon és unatkozom.

Jakab Kriszta: Kevésbé érzem megfeszítettnek mint a tavalyi tábort, sokkal több időm van, hogy leüljek és gondolkodjam dolgokon. Abszolút nem érzem magam fáradtnak, de ebben közbejárt az is, hogy iszonyúan kifárasztott az érettségire való felkészülés, és egyszerűen elalszom reggel, ha nem ébresztenek fel.

Német László: Nagyon jól érzem magam, mert tavaly nagyon feszített volt a munkatempó, nem tudtunk ennyit pihenni, a félidőnél nagyon ki volt fáradva a tábor. Most talán nincs ez, és azt hiszem a színvonal is jobb. Jobbak a lapok, az előadások, a műsorok. Sokkal jobban tetszik az egész.

Szentiványi Ildikó: Befektettünk 13000 forintot, és ebből kb. a fele fogyott el. Idén jobban sikerült a tábor, nyugodtabb.

Laczó Csaba: Jobban érzem magam mint az elején, remélem a végére még jobb lesz. Kb. háromszor annyi anyag fogy mint a betervezett. Napi egy, másfél tekercs volt betervezve, ehhez képest még nem volt olyan nap, amikor 3-4 tekercsnél kevesebbet lőttem volna el. 35-tel lehet számolni az átlagot, kiszámolható, kb. hány képet nagyítottam ki eddig.

Sándor Ilonka: Az idén sokkal jobb mint tavaly, valószínűleg azért mert én is változtam, de jobb is a társaság. A munkatempó is jobban tetszik, az elmúlt évben nagyon kifáradtunk.

Sára Éva: Az idei tábor számomra fantasztikus. Sokkal klasszabb, mint az előző volt, sok ismerős arccal találkoztam, akik irtó jó fejnek bizonyultak az idén is. Nagyon kellemes a munkatársaimmal együtt dolgozni, a munka egyébként ugyanannyi mint tavaly.

Kuti Sanyi: Talán egy kicsit lazább mint tavaly, de nem biztos, hogy ez rossz.

Kiegyensúlyozottabbnak érzem a tábort, talán sikerült eltalálni egy olyan munkatempót, ahol még nem unatkozunk, de nincs is túlhajtva senki. Én egy eléggé jól eltalált tábornak érzem az ideit.

Balázs Géza: Szerintem eddig jól sikerült a tábor. Ebben egészen biztos, hogy közrejátsszik az alapos előkészítő munka, a jól eltalált rendszer, tehát az, hogy egyetemisták vezetik a csoportokat, s így mi, táborvezetők mindenkiel tudunk foglalkozni. A 650000 Ft-os költségvetésnek a 80%-a a szállási és étkezési költségek, a többi kiadásaink eddig bőven belefértek a keretbe. Ezért voltak olyan szegényesek a díjak, de ha sikerül, lesz még meglepetés.

Báthory Gábor: Jól érzem magam, mert megint azt tapasztalom, hogy van értelme. Félidő: már említettem, az első héten általában ügyetlen műsorok, béna újságok szoktak születni, de a második hétre olyan jó anyagok készülnek, hogy az eszméletlen. Most az első hét kiegyensúlyozott, klassz anyagokkal lepett meg, ezek után rém kíváncsi vagyok arra, hogy tudjátok ezt megübereelni.

Tomszer Miki: Nagyon jól érzem magam a táborban két dolog miatt. Egyrészt nagyon alaposnak tartom a szakmai munkát, másrészt úgy érzem emberileg nagyon értékes fiatalok gyűltek össze. Szerintem feszítetebb a munkatempó mint tavaly, ha benyitok a számítógép terembe, mindig nagy munka folyik, látom az embereket a montrozómagnóknál, egész nap figyelem a riporter magnóval szaladgálókat, nem érzem úgy, hogy lazább lenne a tavalyinál.

-dyP-

Szenvedély

Lágyan villanó fénnel fakadt reménysugarad,
Tovatuént boldogságom halovány arcú napja,
Rezzenő szellőként előtörsz fájó álmaidból,
S mint születő forrás, nagy folyammá dagadsz.

Parttalan medrében rohanó vad áradat,
Mely elsöpri a bús magány komor sziklafalát,
Úgy riad halotti ágyából az örült szerelem,
S ébreszt új, tiszta, gyönyörű vágyakat.

A szív mélyéről...

A múltkor megláttam szemedben azt, amit már oly régóta keresek. Kicsit félénken zártam szívembe ezt a pillantást, melyet az udvari lámpás halovány fényével küldtél felém. El kellett fordítanom a fejem...

Szerettem volna nyomban valami finom illattá változni, hogy láthatatlanul minél közelebb lehessek hozzád.

Elnézem arcod. Szemed sugározza felém a mélységet, mely hozzád vonz, s a levegőben ezernyi szikraként kel életre a kölcsönösség. Tudod, ez az, amire vágyom...

Érezlek. Érzem, miként merülsz el gondolataidban, érzem a hangod, az ízed, s azt, hogy Te is érzel engem...

Tudom, komolytalannak tartasz néha. Tán ki is nevensz ezért. De az ember nem mindig örömeiben nevet. A kacaj feledteti a valóságot, azt, hogy jó lenne kisóhajtani magunkból a fájdalmat. Megint rám nézel...

Talán nem véletlenül. S hogy tudd, hogy tudom, feléd fordítom arcom.
És egy mosolyt ajándékozok Neked.

Ne! Most ne szólj!

Már csak egy hét van hátra.

Kérlek, szeress!!!

Gondolatok

Az álom gondtalan utazás, hogy azután vágyakozva térhessünk vissza a földi valóságba.

Boldogság az is, ha egy jóízű almába harapunk, de igazi boldogság az, ha más is érzi ugyanazt.